

tager en langsigtet energipolitik og ser meget stærkt frem til den revision af »Energiplan 2000«, som vi skal have til næste år.

(Kort bemærkning).

Kai Dige Bach (KF):

Jeg har et lille spørgsmål til SF's ordfører, fru Anni Svanholt: Betyder det, at SF ønsker en ubegrænset udbygning af kraftvarmeværker uden hensyn til tilskuddet eller til noget som helst andet? Hvor ligger grænsen for SF's tilslutning til det her?

(Kort bemærkning).

Anni Svanholt (SF):

Vi mener naturligvis, at når vi skal diskutere »Energiplan 2000«, skal vi foretage en vurdering af hele energiområdet, både varme og el. Jeg kan derfor ikke i dag nævne et bestemt antal kraftvarmeværker, men foreløbig ser vi ikke, at det er noget problem. Det er faktisk sådan, at man ikke er nået op på det, der er aftalt tidligere, så det er ikke noget eksisterende problem. Elværkerne forsøger at skabe et problem.

Kim Behnke (FP):

Det lovforslag, vi nu har til anden behandling, er et godt eksempel på den form for hovsalovgivning, som Folketinget igennem årene alt for ofte har begivet sig ud i. Der bliver i den offentlige debat mere eller mindre bevidst skabt en problemstilling, og derefter føler en minister eller en regering sig kaldet til at lovgive.

Se, hvis nu formålet med lovgivningen var, at man i Folketinget erkendte, at det regelsæt, vi allerede har i dag, er for snævert, at vi har for stramme regler, og man så ophævede nogle regler, kunne det have en vis sympati. Men i dette tilfælde sker præcis det modsatte. Der sker det, at man på baggrund af en konkret problemstilling reagerer mere eller mindre i panik.

Ministeren burde ved sin hjemkomst fra den store konference i udlandet have givet den melding til pressen, at ministeren var tilfreds med, at Elsam havde påpeget et problem i dansk energipolitik frem for med det samme at fare frem med bål og brand og fremsætte et lovforslag. For Elsam har jo ret. Ikke fordi vi specielt støtter Elsam, men Elsam har ret, når de gør opmærksom på, at der er en grænse for, hvor meget decentral kraftvarme der kan bygges i Danmark. Og så skal man selvfølgelig turde tage den debat frem for at ødelægge og afspejle den ved meget voldsomt at gå ind og lave lovgivning.

Elsam har ret, og der er en grænse for, hvor meget strøm de bare skal være forpligtede til at aftage. Man kunne have reageret på den måde, at man havde sagt: O.k., så fjerner vi elværkerne pligt til at købe strøm til en bestemt pris fra de decentrale kraftvarmeværker. Så må de decentrale kraftvarmeværker producere strømmen og sælge den på markedsvilkår. Men nej, man vælger den modsatte vej. Man vælger at tvinge elværkerne til at blive ved med at aftage denne strøm, og det kan man gøre, fordi vi hævder, at de forbrugerejede værker er så fantastiske.

Der er forbrugerne altså forpligtede til at være tilsluttet et bestemt værk. Man har ikke nogen valgfrihed, som man har på en række andre forbrugsområder. Jeg kommer derfor til som elforbruger at betale den regning, der nu bliver sendt videre, uden som almindelig elforbruger at have nogen som helst indflydelse på det, der foregår, og det er urimeligt.

Det er særlig urimeligt i betragtning af, at den udbygning, der foregår, meget vel kan komme til at medføre et ganske betragteligt ressourcespild. Man bygger rask væk en hel masse af disse kraftvarmeværker rundt omkring i beejstring over, at man i et lille lokalsamfund kan finde ud af at gå sammen, eller i beejstring over, at man på en eller anden virksomhed synes, det er fantastisk selv at begynde at producere strøm. Men vi kan om fem eller ti år komme i den situation, at det set i bakspejlet rent ressourcemæssigt var helt forkert, hvad vi foretog os her i 1995.

Elværkerne har altså gjort opmærksom på, at de ikke bare kan blive ved at aftage al den strøm, der bliver produceret. Når så fjernvarmeværkerne bliver bedt om at give deres mening til kende, siger de, at de synes, det er meget vigtigt, at de kan blive ved med at aflevere al den strøm, der måtte blive produceret rundt omkring. Men, siger fjernvarmeværkerne så: Kunne I for resten ikke fjerne det 30 pct.s tilskud til industriel kraftvarme? For vi kan altså ikke blive ved med at aftage al den varme, som virksomhederne smider ud på nettet.

Der har vi jo præcis den samme problemstilling. Det er så det, Folketinget kommer til at skulle tage stilling til om et halvt år eller om trekvart år, når udbygningen af den industrielle kraftvarme har taget overhånd i en grad, som ingen havde forestillet sig. Hvorfor har den det? Ja, det har den, fordi man fra statens side pumper et 30 pct.s statstilskud ind, hver eneste gang